

ՅԱՐԱՏԵՒ ԿՌՈՒՒ ԶԻՆՈՒՈՐԸ

Մարտիրոս Արշակի Շահնազարեան, Անդամ Հայ Յեղափոխական Դաշնակցութեան, Մտուել է 1960թ., Շաճխորի շրջանի Բարսում գիւղում, 1969թ. ընտանիքով ճշտական բնակութեան են տեղափոխուել Նայիրիի շրջանի Նոր Երզնկա աւան: Մինչ 1988 թուականը շինարար Այնուհետեւ ճասնակցեց Երասխաւանի, Ոսկեպարի, Կոռնիձորի, Գետաշէնի ինքնապաշտպանական կոիւններին:

Մարտիրոս Շահնազարեանը շինարար էր եւ զինւոր: Նա պէտք է վիճէր այն տեղ, ուր պիտի կառուցէին կամ պաշտպանէին կառուցածը: Նեղսրտեց, վրդովուեց, տեղը չգտաւ, ճինչեւ որ շքյայտնուեց նոր Մուսաբոտում Գետաշէնում, ուր ընդհատուել էր հայ շինականի աշխատանքը, եւ թշնամին սպառնում էր նուաճել գիւղը:

Ապրիլի 5ին Մարտիրոս Շահնազարեանը Արցախեան պապենական աշխարհի զիշերային անդորրը պաշտպանելիս, զոհուեց ՕՄՕՆականների արձակած դաւադիր զնդակից: Նրա ընկերները վրէժխնդիր եղան զոհուած ընկերոջ համար: Այնուհետեւ, վրէժխնդրութեան օրէնքին հայ ֆիդայու հաւատարմութեան ձէջ համոզուեցին Կուշշի Արժախը գիւղի «նորածիլ հարեւանները», համոզուեց թշնամին, եւ նրանք, ուլքեր կը փորձեն ձեռք բարձրացնել հայ կեանքի վրայ: Կարո՞ղ էր չլինել այս զոհը: Այո, կարող էր, բայց նրա ու նրա նման հերոսների արեան զնով է, որ ապրում եւ պայքարում է Արցախը: Մարտիրոսն իր ընտրութիւնն արել էր այն պահից, երբ Արցախի ձայնին ունկնդիր գինուորագրուեց Հայ Ճարդու կեանքի ու պատուի պաշտպանութեան սուրբ գործին:

Նուիրեալ հայորդու Ճարճինը Ապրիլի 7ին, «Արքերով վի» երգի ուղեկցութեամբ, ամփոփուեց Նոր Երզնկա աւանի 1915թ. Յեղասպանութեան զոհերի յուշակոթողի ճօտ: